

HORVÁTH PÉTER:

**EGY KETTŐSZTOTT ESPERESSÉG – A REGŐCEI ESPERESI KERÜLET
PLÉBÁNIÁI ÉS KATOLIKUS LAKOSSÁGÁNAK VÁLTOZÁSAI 1914-1923
KÖZÖTT**

I. BEVEZETÉS

Jelen tanulmányomban a Kalocsa-Bácsi Főegyházmegye egyetlen olyan esperesi kerületének 1914-1923 közötti lakosság- és hívőszám-változását mutatom be, mely a trianoni békediktátum következtében két részre szakadt: egyik fele Magyarországhoz tartozott továbbra is, míg a másik fele a Szerb-Horvát-Szlovén Királyság fennhatósága alá került, és emiatt 1920 után a kalocsai érsek sem tudta joghatóságát ténylegesen érvényesíteni ezen a területen. Mivel lényegében pontosan vágták ketté, így felmerült annak szükségessége, hogy a határon túl lévő rész külön kerületi esperest kapjon. Ez 1923. január 1-jén meg is történt, melyről a későbbiekben részletesebben beszámolok.

Dolgozatom első részében a fent említett okok miatt igen röviden kitérek az I. világháborút lezáró trianoni békediktátum hatására a Kalocsa-bácsi érsekségre, második, hosszabb részében pedig sorra veszem a regőcei esperesi kerülethez tartozó plébániák rövid bemutatása mellett azok katolikusainak és összlakosságának változásait 1914-1923 között. Végül összegzően is közlöm az egész esperesi kerület katolikusainak számarányát az összlakossághoz viszonyítva.

Forrásaim elsősorban a négy, ebben az időben megjelent főegyházmegyei schematizmus (1914¹, 1915², 1919³, 1923⁴), valamint a rendszeresen megjelenő főegyházmegyei körlevelek, melyek alapján pontosabban megállapítható az egyes plébánosok, káplánok áthelyezésének ideje. A Főegyházmegyének a trianoni döntéshez való viszonyát Winkler Pálnak az érsekség

¹ *Schematismus Cleri Archi-dioecesis Colocensis et Bácsiensis ad annum Christi 1914.*, Procudebat Antonius Jursó Typ., Coloczae 1914.

² *Schematismus Cleri Archi-dioecesis Colocensis et Bácsiensis ad annum Christi 1915.*, Procudebat Antonius Jursó Typ., Coloczae 1915.

³ *Schematismus Cleri Archi-dioecesis Colocensis et Bácsiensis ad annum Christi 1919.*, Procudebat Carolus Werner Typographus, Coloczae 1919.

⁴ *Status Personalis Archidioecesis Colocensis et Bacsiensis ad annum Christi 1923.*, Procudebat Typographia S. A. Árpád, Coloczae 1923.

történetét összefoglaló művén⁵ és Lakatos Andor ezzel kapcsolatos tanulmányán⁶ keresztül mutatom be.

A trianoni békediktátummal ezúttal külön nem kívánok foglalkozni. Véleményem szerint mindenki számára ismert ennek a Magyarország számára tragikus békekötésnek a története. Az egész főegyházmegyére történő hatását sem fogom részletesen elemezni, mert ebben a tanulmányban csak a regőcei esperesi kerületre gyakorolt hatása a fontos.

II. A KALOCSA-BÁCSI FŐEGYHÁZMEGYE ÉS TRIANON

Kilenc évszázados fennállása óta a XX. század elején élt a legtöbb katolikus a főegyházmegye területén. 1920. június 4-e után viszont az érsekség a legkisebb egyházmegye lett az országban, a hívek 70%-a a határon túlra került. A 150 plébánia és lelkeszség közül 110-et érintett a világháborút követő szerb megszállás, de a trianoni döntés után is csak 60 plébánia maradt magyar területen. A számokból az is látható, hogy mintegy 90 plébánia-lelkeszség a szerb állam fennhatósága alá került. Ekkor már csak a magyar katolikusság 3%-a élt a főegyházmegye területén. Az elcsatolt területek ügyét XI. Piusz pápa úgy oldotta meg, hogy létrehozta a Bácskai Apostoli Kormányzóságot, néhány nappal Várady érsek halála előtt.⁷ Winkler Pál szerint az új főpásztor, gr. Zichy Gyula addigi pécsi püspök amiatt nem kapott rögtön érseki kinevezést, csak apostoli adminisztrátorit, mert a bácskai rész és az anyaegyházmegye viszonya nem volt véglegesen rendezve.⁸ A kalocsai érsekség végleges területi rendezése csak 1993-ban történt meg, amikor II. János Pál pápa teljesen átalakította a magyarországi egyházmegyék határait. Nevét is megváltoztatva, azóta a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye nevét viseli, és területe Bács-Kiskun vármegyével azonos.⁹

III. A HÍVEK SZÁMÁNAK VÁLTOZÁSA A REGŐCEI ESPERESI KERÜLETBEN

A regőcei esperesi kerület a miskei főesperesség öt kerülete közül a legdélebbi volt, az ország déli részének elcsatolása azonban ezt a kerületet érintette egyedül. 1920 után kilenc plébániájából csak négy maradt meg az anyaország területén (Csátalja, Dávod, Gara és

⁵ WINKLER P., *A Kalocsa-bácsi érsekség. Történeti összefoglalás*, Árpád Részvénytársaság kiadása, Kalocsa 1926. (továbbiakban: WINKLER 1926)

⁶ LAKATOS A., „*Trianon árnyékában*” *A kalocsa-bácsi főegyházmegye átalakulása (1918-1923)*, In. ZOMBORI I. (SZERK.), *Trianon és az egyházak*, Magyar Egyháztörténeti Enciklopédia Munkaközösség (METEM), Budapest 2022. (továbbiakban: LAKATOS 2022)

⁷ LAKATOS 2022:461-462

⁸ WINKLER 1926:53

⁹ LAKATOS 2022:462

Hercegszántó). Új plébánia alapítása ebben a kerületben nem történt Várady Lipót Árpád érseksége idején, de Regőce plébániájáról 1922-ben levált egykori filiája, Györgypuszt (ma Bácszsztgyörgy), és önálló adminisztratívává alakult. Érdekes megemlíteni, hogy míg Regőce a trianoni döntés következtében elcsatolásra került, addig Györgypuszt magyar fennhatóság alatt maradt.

Vizsgálódásom első évében, 1914-ben kilenc plébánia volt ebben az esperesi kerületben, az utolsó, 1923-as évre az imént említett egyetlen adminisztratívával gyarapodott. Az esperesi kerület két ország területére kerülése miatt, főpásztori működésének szinte legvégén, 1923. január 1-jén Várady Lipót Árpád érsek Ketterer Mihály gádori adminisztrátort a regőcei esperesi kerület Jugoszláviához tartozó részének kerületi esperesévé nevezte ki.¹⁰ A magyar részen továbbra is Bászler István garai plébános maradt a kerületi esperes.

Béreg plébániáját 1757-ben alapították, temploma korábbi: 1740-ben épült Szent Mihály arkangyal tiszteletére. Plébánosai Budánovich Lajos (1914-1919)¹¹ és Csatalinác Máttyás (1919-1923)¹² voltak. A lakosság német és horvát nyelvű. Katolikusainak száma 2852 fő, mely az összlakosság 98,9%-a. 1915-ben a katolikusok száma és aránya is csökkent: 2721 fő volt ekkor (98,73%). 1919-ben 2700 katolikus lakosa volt, mivel a schematizmus nem közöl más vallásokra vonatkozó adatot, így arányukat nem tudom közölni. Az elcsatolás után a település neve Bregre változott. Az 1923-as schematizmus szerint ekkor már csak 2475 katolikus élt itt, de arányuk a lakosság 99,36%-ára nőtt.

Csátalja plébániája 1735-ben jött létre. Temploma tíz évvel később, 1745-ben épült Szent István király tiszteletére. A vizsgált időszak előtt, 1911-ben kibővítették. Szent Vendelről nevezet temetőkápolnája 1752-ben épült, 1814-ben újították fel. Plébánosai Essert János (1914-1919)¹³, majd halála után Pásztor János (1919-1923)¹⁴ volt. Segédlelkésként 1914-1916 között Schúr Ádám¹⁵, majd rövid ideig Lotterer Péter (1916)¹⁶ és Pokorny György (1917)¹⁷ működött. Német nyelvű lakosai voltak. 2428 katolikus él a plébánia területén, a lakosság 99,35%-a. 1915-re a katolikusok száma 2440 főre növekedett, arányuk 99,38% lett.

¹⁰ Kalocsai Főegyházmegyei Hivatalos Közlemények az 1923. évről, Árpád Részvénytársaság Nyomdája, Kalocsa 1924, 4 (továbbiakban: Közlemények 1923)

¹¹ Litterae circulares ad venerabilem clerum Archidioecesis Colocensis et Bacsensis anno 1919. datae, *kiadás helye nélkül* 1919, 36 (Továbbiakban: Circulares 1919)

¹² Adminisztrátori kinevezését ld. uo.

¹³ Elhunytáról ld. Circulares 1919:34

¹⁴ Kinevezése: Circulares 1919:36

¹⁵ Saját kérésére Kerénybe helyezik át, ld. Circulares 1916:79

¹⁶ 1916 áprilisában Szépligettről kerül ide, ld. Circulares 1916:79, ugyanezen év júniusában Militicsre helyezik ld. Circulares 1916:116

¹⁷ Saját kérésére Szabadka-Szent Rókusra helyezték, ld. Circulares 1917:56

Számuk 1919-re 2152 főre csökkent. A település a trianoni döntés után is Magyarország része maradt. Az 1923-as évben a katolikusok száma újra növekedett, ekkor 2494-en voltak, a lakosság 99,72%-a.

Dávod plébániáját 1776-ban alapították. 1779-ben épült templomának eredeti titulusa Mindenszentek volt, de 1910-ben Magyarok Nagyasszonyára változtatták. A településen magyarok éltek. Plébánosai Dobozy János (1914-1921)¹⁸, majd ideiglenes adminisztrátorként Vándor Antal (1921-1923)¹⁹ voltak. 1919-ben segédlelkészként Máthis Kálmán²⁰ szolgált itt. 3044 katolikus lakója volt, mely 97,47% -a az összlakosságnak. 1915-ben 3100 katolikus élt a településen (a lakosság 97,55%-a. 1919-re ötven fővel csökkent a katolikusok száma, tehát 3050 lett. 1920 után is az anyaországhoz tartozott a plébánia. 1923-ban számuk stagnált, arányuk a nyolc évvel korábbihoz képest valamelyest csökkent (97,04% lett).

Gádor plébániája 1766-ban jött létre, templomát 1787-ben építették Szent Márton püspök tiszteletére. Emellett volt még egy eredetileg 1765-ben épült kápolnája Pádúai Szent Antal titulussal, mely helyett 1909-ben új épült. Plébánosa Rockenstein Nándor (1914-1920)²¹, halála után előbb Schwerer Jakab (1920)²², majd Ketterer Mihály (1920-1923)²³ adminisztrátorként. Segédlelkészek Gádoron a következő személyek voltak: Kopping Gáspár (1914)²⁴, 1915-1917 között a kápláni állás nem volt betöltve, majd előbb Percsy József (1917-1918)²⁵, aztán Schwerer Jakab (1918-1920)²⁶ szolgált itt ilyen minőségben. A lakosság itt is német nyelvű volt. 2770 katolikus élt 1914-ben Gádoron, más felekezetű lakos nem volt a településen. 1915-re ötszáz fővel csökkent a lakosság, de katolikusainak aránya továbbra is 100%. 1919-re megint növekedésnek indult a hívek száma: ekkor 2707 katolikus vallású lakosa volt. 1920 után a határon túlra került, neve Gakovo lett. 1923-ra már csak 2527 katolikus volt a településen, és ekkor már másvallásúak is éltek itt, de arányuk még így is 98,25%-os volt.

Gara plébániája 1735-ben alakult meg. Szent László tiszteletére épült temploma 1780-ban készült el, és 1909-ben kibővítették. Egy Fájdalmas Szűzanya tiszteletére szentelt temetőkápolnával rendelkezik. Az általam vizsgált időszakban plébánosa végig Bászler István

¹⁸ Nyugdíjazását ld. Circulares 1921:11

¹⁹ Kinevezését ld. Circulares 1921:20

²⁰ Csantavérre történő áthelyezését ld. Circulares 1919:36

²¹ Halálát közlik, ld. Circulares 1920:14

²² Circulares 1920:16

²³ Veprődről történt áthelyezését ld. Circulares 1920:18

²⁴ Innen Dunabölkénybe helyezték, ld. Circulares 1914:218

²⁵ Kinevezését ld. Circulares 1917:88, Hódságra történő áthelyezését pedig Circulares 1918:74

²⁶ Kinevezését ld. Circulares 1918:74, adminisztrátor lett ugyanitt ld. a 21. jegyzetet

kerületi esperes volt, Ivánovics András (1914)²⁷, Pokorny György (1914-1915)²⁸, Csányi István (1915)²⁹, Bischof Antal (1917)³⁰, majd pedig Varga József (1918-1920)³¹ káplánként szolgált a plébánián. Lakosságát németek és horvátok alkották. 4260 katolikus mellett két ortodox és tizenhét zsidó vallású lakos élt itt 1914-ben, így a katolikusok aránya 99,5% volt. 1915-ben a katolikusok száma nem változott, arányuk némileg csökkent (99,44%). 1919-re a katolikus hívek száma 4150-re csökkent. A trianoni békeszerződés aláírása után is Magyarország része maradt. Az 1923-as schematizmus 3719 katolikust jelez, mely a lakosság 99,33%-át jelenti.

A hercegszántói plébániát 1715-ben alapították, Nagyboldogasszony tiszteletére szentelt temploma 1752-ben épült. A vizsgált időszakban egyetlen filiája volt, Raszтина puszta, melyben túlnyomórészt katolikusok éltek. Az itt épült kápolna védőszentje Assisi Szent Ferenc. Plébániáját Jaszenovich Gergely (1914-1921)³² plébános, majd Loógó Pál (1921-1922)³³ és Wildinger Jakab (1922-1923)³⁴ adminisztrátorok vezették. 1914-1915 között Szkenderovics Antal³⁵, majd Probojcsevic Antal³⁶, akit rövidesen, 1916 júniusában katonai lelkésznek hívtak be³⁷. 1918-1919 között pedig Koczkás József³⁸ volt a káplánja. Magyarok és horvátok lakták. Lakossága az előzőekkel ellentétben nagyobb változatosságot mutat: 1914-ben 2945 római és 1 görögkatolikus élt a településen, nagyszámú görög ortodox lakos mellett; a katolikusok aránya 79,28% volt. 1915-ben 3007 római és egy görögkatolikus lakossal rendelkezett, arányuk 80,15%-ra nőtt. 1919-re 2802 főre csökkent a katolikus hívek száma. Az előző plébániához hasonlóan 1920 után is magyar területen maradt. 1923-ra 2674 katolikusra csökkent a számuk, amely így a lakosság 85,10%-át tette ki.

Körtés plébániáját 1785-ben alapították. Rózsafüzér Királynéja tiszteletére szentelt temploma jóval korábban, 1718-ban épült fel. Lakosságát németek alkották. Plébániáját Tillinger György (1914-1918?)³⁹, majd Tordy Árpád (1919-1921)⁴⁰ plébánosok vezették,

²⁷ Szabadkára helyezték át, ld. Circulares 1914:130

²⁸ Kinevezését ld. uo., Veprődre történő áthelyezését ld. Circulares 1915:145

²⁹ Zomborból Garára kerülését, majd katonai lelkészi behívását ld. Circulares 1915:145

³⁰ Katonai lelkésznek hívták be, ld. Circulares 1917:55

³¹ Bácsbokodról helyezték ide, ld. Circulares 1918:101, innen Bajára kerül, ld. Circulares 1920:8

³² Monostorszegre helyezték át, ld. Circulares 1921:20

³³ Kinevezését ld. uo., innen Kecelre helyezték ld. Közlemények 1922:22

³⁴ Eddig szentszéki bíró, ceremonárius és érseki könyvtáros is volt, ld. Közlemények 1922:22

³⁵ Zomborba helyezik át ld. Circulares 1915:145

³⁶ Zomborból kerül Hercegszántóra ld. uo.

³⁷ Circulares 1916:103

³⁸ Szabadkáról helyezték ide, ld. Circulares 1918:102. Majd Bajára került, ld. Circulares 1919:36

³⁹ Sem a körlevelekből, sem a schematizmusokból nem állapítható meg, hogy ezután mi történt vele.

⁴⁰ Topolyáról kerül ide, ld. Circulares 1919:36, további sorsa közvetlen elődjéhez hasonlóan ismeretlen.

ezután Kindl Antalt (1921-1923)⁴¹ adminisztrátornak nevezték ki a plébániára. 1918-1919 között címzetes segédlelkészként Müller Péter⁴² szolgált ezen a plébánián. A katolikusok aránya 100%, ugyanis a 968 lakos mindegyike római katolikus vallású. 1915-ben növekedett a katolikusok száma (987 fő), más vallású továbbra sem volt. 1919-ben már csak 902 katolikus élt Körtésen. 1920-ban a Szerb-Horvát-Szlovén Királysághoz került, új neve Krusevlja lett. 1923-ban 1001 katolikus élt itt, más vallású személy továbbra sem volt lakott a településen.

Küllőd plébániája 1754-es alapítású. 1825-ben épült templomát Keresztelő Szent János tiszteletére szentelték. Stelczer András (1914-1918)⁴³ szolgált plébánosként. Halála után helyére ideiglenes adminisztrátorként Belt Antal került (1918)⁴⁴, majd plébánossá nevezték ki Szirmai Györgyöt (1918-1922)⁴⁵. Miután őt elhelyezték Futakra, helyére ideiglenes adminisztrátorként előbb Müller Péter (1922)⁴⁶, majd adminisztrátorként újra Belt Antal (1922-1923)⁴⁷ került. Körtéshez hasonlóan szintén németek lakták. 1914-ben egy evangélikus és három zsidó mellett 2529 római katolikus lakosa volt (99,84%). 1915-re a 2657 katolikus mellett négy zsidó vallású élt itt, arányuk 99,85% lett, azaz lényegében ugyanaz maradt. 1919-re a katolikusok száma 2529-re csökkent. 1920-ban Körtéshez hasonlóan elcsatolták Magyarországtól, neve Kolutra változott. 1923-ra 2403-ra csökkent a katolikusok száma, arányuk lényegében változatlan, 99,54% maradt.

Az esperesi kerület központja, Regőce plébániája 1804-es alapítású. Templomát, amely 1817-ben épült, Urunk mennybemenetele titulusra szentelték. A vizsgált időszak elején Györgypusztá is ide tartozott filiaként, de később önálló adminisztratúrává vált, melyről a későbbiekben szó esik. Lakosságát németek és magyarok alkották. A vizsgált időszakban ezen a helyen Maison Jeromos volt végig a plébános, 1915-ben Égi Lőrinc⁴⁸, majd Bischof Antal (1919)⁴⁹, Pintz János (1919-1920)⁵⁰, Reible Rókus (1920-1923)⁵¹ voltak a káplánok. A katolikusok száma ekkor Györgypusztá filiával együtt 3851 római és 1 görögkatolikus volt, melyek együttesen a lakosság 91,3%-át alkották. 1915-re ötven fővel kevesebb római

⁴¹ Kinevezését ld. Circulares 1921:9

⁴² Kinevezését ld. Circulares 1918:101

⁴³ Halálának bejelentése ld. Circulares 1918:23-24

⁴⁴ Ld. Circulares 1918:32

⁴⁵ Kinevezését ld. Circulares 1918:74, Futakra helyezik át, ld. Közlemények 1922:18

⁴⁶ Kinevezését ld. uo., Küllődre történő áthelyezését ld. Közlemények 1922:28

⁴⁷ Kinevezését ld. Közlemények 1922:28

⁴⁸ 1916 januárjában Regőcéről Csávolyra helyezték, ld. Circulares 1915:12

⁴⁹ Kinevezését ld. Circulares 1919:102

⁵⁰ Apatinból került Regőcére, ld. Circulares 1919:36, majd 1920 júliusában Kishegyesre kerül, ld. Circulares 1920:12

⁵¹ Szintén Apatinból került Regőcére, ld. Circulares 1920:12

katolikus élt Regőcén, arányuk lényegében ugyanaz maradt (91,31%). 1919-re tovább csökkent a katolikus lakosság, ebben a schematizmusban már csak 3641 fő volt a hívek száma. A trianoni békekötés után elcsatolták, neve ezután Ridjica lett. 1923-ban 3108 katolikus élt ezen a településen (a lakosság 90,36%-a), számuk tehát folyamatosan csökkent a nyolc év alatt.

Várady Lipót Árpád érsek 1922. július 26-án kelt határozatával Györgypusztát leválasztotta Regőce plébániájáról, és önállóvá adminisztratúrává tette.⁵² Temploma 1861-ben épült, Szentolvasó Királynéja tiszteletére. Első adminisztrátora Hercegszántó korábbi plébánosa, Jaszenovich Gergely (1922-1923)⁵³ lett. Mivel a filiákat többnyire külön tüntetik fel a schematizmusok, így a katolikusok aránya a településen megállapítható. (Kivétel ez alól az 1919-es év, mert ott egyebek mellett a filiákat sem jelölik külön.) Ezek szerint 1914-ben 620 katolikus és 5 görög ortodox személy élt a filiában (katolikusok aránya 99,2%), míg 1915-ben csak 607 római katolikus 5 görög ortodox mellett (99,18%). Önállósodása utáni első adatunk szerint 690 római katolikus és 5 görög ortodox élt az adminisztratúrában.

IV. ÖSSZEGZÉS

A regőcei esperesi kerület római és görögkatolikus híveinek száma 1914-ben 25649 fő (ebből mindössze 2 görögkatolikus személy) volt, ami az összlakosság 95,22%-a. Összehasonlításként, a második legjelentősebb létszámú felekezet a görög ortodox volt, mely 1028 hívővel rendelkezett. Az 1915-ös schematizmus némi csökkenésről számol be, ekkor 25247 római és ismét 2 görögkatolikus hívő élt ebben a kerületben, mely a lakosság 99,25%-a volt. Az 1919. évi schematizmus nem tünteti fel a települések lakosságszámát és vallási megoszlását, mindössze a hívek összlétszámát közli, amely ekkor 24633 fő volt, tehát tovább csökkent. 1923-ban 24141 római katolikus élt összesen a két részre osztott kerületben, görögkatolikus hívő ekkor már nem volt. A katolikusok aránya a lakosságszámhoz viszonyítva 96,02%.

Az adatokból megállapítható, hogy a vizsgált időszakban számottevően nem változott a katolikus hívek száma és aránya sem. 1923-ban ugyan 1016 fővel kevesebben éltek katolikusok az esperesi kerület két felén, mint 1914-ben, összlakosságon belüli arányuk viszont növekedett 0,8%-kal. A magyarországi részen 1923-ban 13225-en éltek összesen, ebből 12627 fő római katolikus, mely a lakosság 95,48%-a. A jugoszláv részen maradt öt

⁵² Közlemények 1922:31

⁵³ Kinevezését ld. uo.

település lakossága összesen 11917 fő volt 1923-ban, melyből római katolikus 11541 fő (96,84%).

Ezekből a számokból az is világosan látszik, hogy ebben az esperesi kerületben túlnyomórészt római katolikusok éltek, az egyéb vallási felekezetek száma 5% körül mozgott az általam vizsgált időszakban.

FELHASZNÁLT IRODALOM

Litterae circulares ad venerabilem clerum Archidioecesis Colocensis et Bacsensis anno 1914 dimissae, Procudebat Antonius Jurcsó typographus, Colocae 1914.

Litterae circulares ad venerabilem clerum Archidioecesis Colocensis et Bacsensis anno 1915 dimissae, Procudebat Antonius Jurcsó typographus, Colocae 1915.

Litterae circulares ad venerabilem clerum Archidioecesis Colocensis et Bacsensis anno 1916 dimissae, Procudebat Antonius Jurcsó typographus, Colocae 1916.

Litterae circulares ad venerabilem clerum Archidioecesis Colocensis et Bacsensis anno 1917. dimissae, Procudebat Typographia S. Antonii, Szabadka 1918.

Litterae circulares ad venerabilem clerum Archidioecesis Colocensis et Bacsensis anno 1918. dimissae, Procudebat Typographia Soc. A. Árpád, Colocae 1918.

Litterae circulares ad venerabilem clerum Archidioecesis Colocensis et Bacsensis anno 1919. datae, *kiadás helye nélkül* 1919.

Litterae circulares ad venerabilem clerum Archidioecesis Colocensis et Bacsensis anno 1920. dimissae, Procudebat Typographia „Árpád”, Colocae 1920.

Litterae circulares ad venerabilem clerum Archidioecesis Colocensis et Bacsensis anno 1921. dimissae, Procudebat Typographia „Árpád”, Colocae 1921.

Kalocsai Főegyházmegyei Hivatalos Közlemények az 1922. évről, Árpád Részvénytársaság Nyomdája, Kalocsa 1922.

Kalocsai Főegyházmegyei Hivatalos Közlemények az 1923. évről, „Árpád” R-T.

Könyvnyomdája, Kalocsa 1924.

Schematismus Cleri Archi-dioecesis Colocensis et Bácsiensis ad annum Christi 1914., Procudebat Antonius Jurcsó Typ., Coloczae 1914.

Schematismus Cleri Archi-dioecesis Colocensis et Bácsiensis ad annum Christi 1915., Procudebat Antonius Jurcsó Typ., Coloczae 1915.

Schematismus Cleri Archi-dioecesis Colocensis et Bácsiensis ad annum Christi 1919., Procudebat Carolus Werner Typographus, Coloczae 1919.

Status Personalis Archidioecesis Colocensis et Bacsensis ad annum Christi 1923.,
Procudebat Typographia S. A. Árpád, Coloczae 1923.

WINKLER PÁL, *A Kalocsa-bácsi érsekség. Történeti összefoglalás*, Árpád Részvénytársaság kiadása, Kalocsa 1926.

ZOMBORI ISTVÁN (SZERK.), *Trianon és az egyházak*, Magyar Egyháztörténeti Enciklopédia Munkaközösség (METEM), Budapest 2022.